

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Zurich Insurance PLC, Metso Minerals Oy

Strona pozwana: Abnormal Load Services (International) Limited

Sentencja

Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w ramach umowy dotyczącej przewozu towaru między państwami członkowskimi w kilku etapach, z postojami przeładunkowymi, i za pomocą różnych środków transportu, takiej jak umowa rozpatrywana w postępowaniu głównym, zarówno miejsce wysyłki, jak i miejsce dostawy towaru stanowią miejsca świadczenia usługi przewozu w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Zjednoczone Królestwo) – Secretary of State for the Home Department / Rozanne Banger

(Sprawa C-89/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Artykuł 21 TFUE – Prawo obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii – Dyrektywa 2004/38 WE – Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) – Partner, z którym obywatel Unii pozostaje w stałym, należyście poświadczonym związku – Powrót do państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada obywatel Unii – Wniosek o zezwolenie na pobyt – Szczegółowa analiza osobistej sytuacji wnioskodawcy – Artykuły 15 i 31 – Skuteczna ochrona sądowa – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47)

(2018/C 319/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: Rozanne Banger

Sentencja

1) Artykuł 21 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on państwo członkowskie, którego przynależność państwową posiada obywatel Unii, do ułatwienia udzielenia zezwolenia na pobyt będącemu obywatelem państwa trzeciego niezarejestrowanemu partnerowi, z którym ten obywatel Unii pozostaje w stałym, należyście poświadczonym związku, jeżeli rzeczony obywatel Unii, po skorzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się w celu podjęcia pracy w drugim państwie członkowskim zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, powraca wraz z partnerem do państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada, by w nim przebywać.

- 2) Artykuł 21 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że decyzja o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt będącemu obywatelem państwa trzeciego niezarejestrowanemu partnerowi obywatela Unii, który to obywatel Unii, po skorzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się w celu podjęcia pracy w drugim państwie członkowskim zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2004/38, powraca wraz z partnerem do państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada, by w nim przebywać, powinna opierać się na szczegółowej analizie osobistych okoliczności dotyczących wnioskodawcy i powinna być uzasadniona.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że obywatelom państw trzecich, o których mowa w tym przepisie, powinien przysługiwać, do celów zakwestionowania wydanej wobec nich decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na pobyt, środek zaskarżenia, w następstwie wykonania którego sąd krajowy będzie mógł ustalić, czy decyzja odmowna opiera się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej i czy były przestrzegane gwarancje proceduralne. Wśród gwarancji tych figuruje obowiązek właściwych organów krajowych polegający na przeprowadzeniu szczegółowej analizy osobistych okoliczności dotyczących wnioskodawcy oraz uzasadnienia każdej odmowy wjazdu lub pobytu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „E LATS” / Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-154/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 – Szczególne przepisy dotyczące towarów używanych – Pojęcie „towarów używanych” – Towary zawierające metale szlachetne lub kamienie szlachetne odsprzedawane przez kupca – Przetwarzanie tych towarów po sprzedaży – Pozyskiwanie metali szlachetnych lub kamieni szlachetnych – Pojęcie „metali szlachetnych lub kamieni szlachetnych”)

(2018/C 319/11)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „E LATS”

Strona przeciwna: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Artykuł 311 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „towarów używanych” nie obejmuje towarów używanych zawierających metale szlachetne lub kamienie szlachetne, jeżeli towary te nie nadają się już do spełniania swojej pierwotnej funkcji i zachowały jedynie funkcjonalności właściwe dla tych metali lub kamieni, czego ustalenie należy do sądu krajowego, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych obiektywnych okoliczności danego przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.